

Korošci so zdaj vendarle spet dobili upanje, da je v Sloveniji kljub krizi vendarle še nekaj zdrave pameti.

Slovenj Gradec je koroško zatočišče starih, iz prejšnjega režima preverjenih kadrov. Rdeči Jolly, kakor pravijo njihovemu šefu Juriju Šumečniku, na javne funkcije postavlja svoje simpatizerje ravno tako, kakor da bi igral partijo šaha z neukimi nasprotniki. Ni pomembna kakovost igralca, ali si kraljica, ali trdnjava, ali tekač, ali nemara celo kralj, glavno je, da si njihov kaliber. Kaliber 7,62 mm, ki ga je v vojski in tudi v politiki največ uporabljala nekdanja Juga. V Slovenj Gradcu se pravzaprav še niso prav zavedli, kdo vleče glavne kadrovske poteze v mestu, v Ljubljani - kjer so na oblasti tudi Šumečnikovi somišljeniki, pa so en dva tri prepoznali nevarnost, ki jo prinaša njegova demokracija. Ko je Rdeči Jolly šahiral zgolj po izrecno lokalnih zadevah, se ljudje v glavnem niso sekirali in razen prizadetih tudi niso reagirali. A ko je rdeči cunami pred tednom nameraval opraviti z direktorjem slovenjgraške splošne bolnišnice, kar je naletelo na veliko ogorčenje med Slovenjgradčani in Korošci, se je dvignila tudi Pahorjeva vlada. Iz Ljubljane je zapihljaj prijazen vetrič in je iz sveta bolnišnice odnesel Šumečnikove palčke. Zdaj, ko so v Slovenj Gradcu spoznali, kam jih vodi kadrovska politika Rdečega Jollyja, morda bodo tudi sami zmogli toliko moči, da mu prepovedo takšne igrice in mu v zameno kupijo človek ne jezi se ali pa karte za tarok. Z njimi se bo brez slabega vpliva na okolje lahko igral vnedogled.

Nekaterim ljudem, tudi Juriju Šumečniku, se zdi, da je demokracija to, da - ko si na oblasti, k svoji mizi z belim kruhom in marmelado - povabiš zgolj svoje somišljenike. A demokracija ni nekaj kar tako za na kruh namazati, temveč je veliko več. Na primer tudi to, da je ljudi potrebno soditi po njihovem delu, sposobnostih, tudi zaslugah, ne zgolj po strankarski barvi. V Slovenj Gradcu pa se Šumečnikovi socialni demokraciji še kar zdi, da bi, če ima v mestnem svetu relativno večino, delala zgolj po svojem. Če drugje ne, pa pri kadrih. Odkar je Šumečnik grdo izgubil županske volitve, je svoje politično delo preusmeril na občinske kadrovske zadeve. Ni si dal dopovedati, da ni več primeren kandidat za nadzornika na komunali in je vztrajal do konca, dokler ga občinski svet tja ni izvolil. A na komunalo je vseeno stišal dva svoja palčka. Rdeča linija, ki je sicer čisto legalna politična sila, je potem dregnila še višje. Skenslati je hotela

direktorja regijske bolnišnice, z izgovorom, da tam potrebujejo menedžerja in ne zdravnika. To je bil izgovor, da bi lahko s šahovnice vrgli črnega tekača, ki je zasenčil njihov navidezni lesk. Ta črni tekač, tako so mu rekli, ne more igrati šaha v občini, kjer so kadri v rokah rdečih. Posebej ne, če veš, da rdeči z belimi figurami pravzaprav sploh nočejo igrati partije, kjer bi do izraza prišle sposobnosti figur, ker je po njihovem že vnaprej odločeno, kdo na koncu zmaga.

A zadnja teh iger se ni izšla po Šumečnikovih načrtih. Vlada je pometla z njegovimi palčki, njega samega pa bodo, če se za to odločijo, morali s šahovnice spraviti Slovenjgradčani sami. Pahorjeva vlada je tri njegove somišljenike v svetu bolnišnice - v korist Korošcev, preprosto skenslala, tako kot so oni hoteli njenega direktorja. Korošci so zdaj vendarle spet dobili upanje, da je v Sloveniji kljub krize vendarle še nekaj zdrave pameti. Če so že v Slovenj Gradcu tako neumni in nemočni, da bi to preprečili, je to namesto njih storila vlada v krizi. Po tem, kar se je zgodilo, bi človek lahko sodil, da je kriza v Slovenj Gradcu še večja kot v državi Sloveniji. A mislim, da kriza v Slovenj Gradcu le ni tako velika in tako vseobsežna, saj je večina ljudstva zdrava in preudarna, čeprav ga tu in tam s kadrovskimi potezami zmotijo Šumečnik in kompanjoni. Ljudje takšnih preživelih metod dela in razmišljanja, ki se hranijo z relikti stare rdeče ideologije, na demokratično šahovnico ne sodijo več. Za ljudi, ki tudi v lokalni politiki vidijo zgolj sebe in svoje - drugih in drugačnih, a dobrih, pa ne - bi na njej ne smelo biti več prostora.

*** Kolumna je bila objavljena v časniku *Delo* v sklopu *Koroških solzic*. Avtorju se zahvaljujemo za dovoljenje za objavo.**

Svoje strinjanje ali nestrinjanje s kolumnisti lahko izrazite na [Bajtinem forumu](#).